

Ta'

PELLE
med!

A/S PALLADIUM
præsenterer

TA' PELLE MED!

Efter manuskript af

Estrid Ott

Fotografi: Einar Olsen og Henning Bendtsen

Tone: Knud Kristensen

Dekorationer: Erik Aaes

Klipning: Edith Schlüssel

Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Produktionsleder: Gotfred Kolrengen

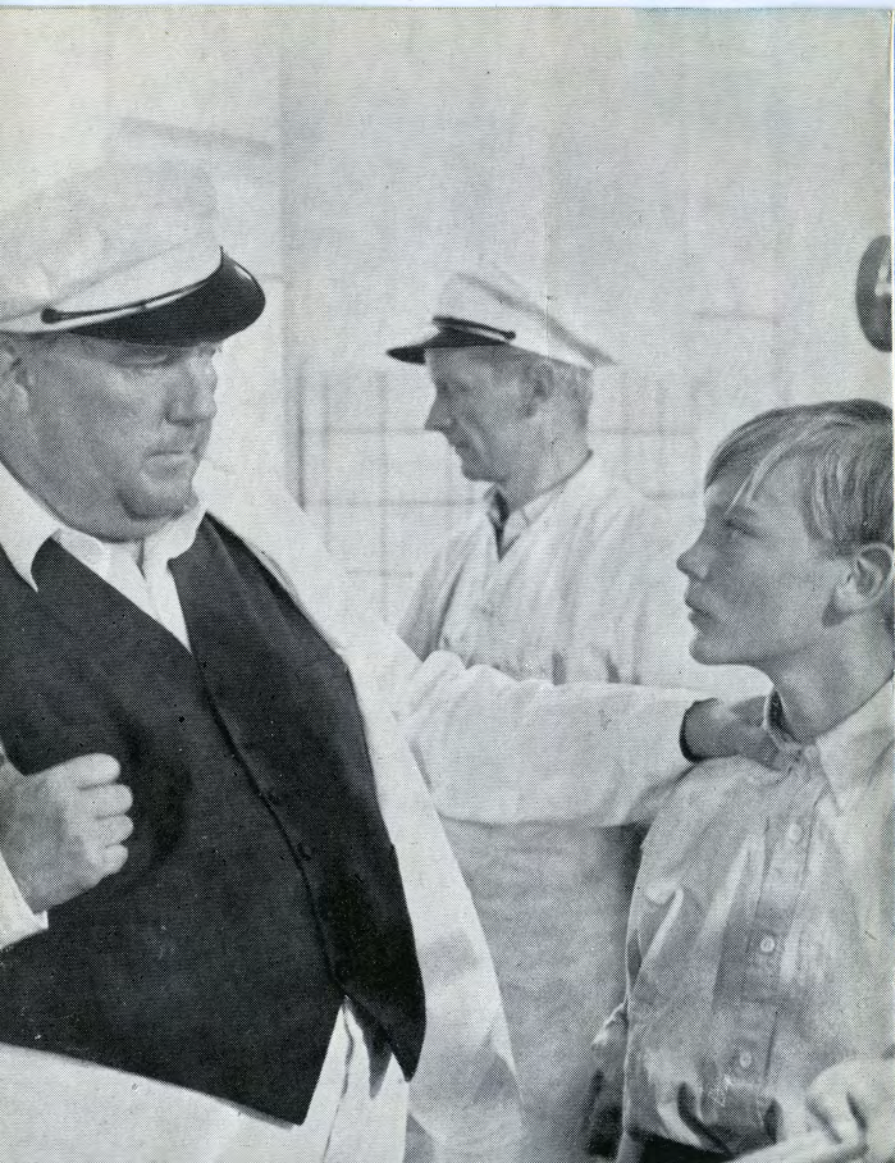
Musik: Sven Gyldmark

Iscenesættelse:

JON IVERSEN

Udlejning:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

- Lauritz, husmand ..... *Johannes Meyer*
Rasmus, sognefoged ..... *Ib Schönberg*
Marie, enke på „Strandgården“ .. *Ellen Gottschalch*
Erna, pige på „Bakkegården“ .... *Julie Grønlund*
Børge Andersen, bestyrer ..... *Kjeld Jacobsen*
Gustav, karl ..... *Paul Hagen*
Pantefogeden ..... *Henry Nielsen*
Fru Berg, fraskilt københavnerfrue *Else Jarlbak*
Tryllekunstneren ..... *Fritz Olai*
Adda, Lauritz' datterdatter ..... *Irene Hansen*

samt børnene Dagfinn, Lone, Kirsten, Bjarne,
Jens, Ejner, Morten og mange flere ...

„Hvor er Morten? Han skal holde snoren“ (Johannes Meyer)

Handlingen:

Lauritz lever på et lille husmandsbrug sammen med datterdatteren Adda. Han har altid haft svært ved at klare dagen og vejen, og pantefogeden må ofte lægge vejen om ad Lauritz for at søge at få skatterne fra ham. Den venlige mejeribestyrer og sognefoged, Rasmus, vil gerne hjælpe Lauritz, der dog hører til dem, der nødig tager imod. Rasmus er en rar mand, der bl. a. tager sig af det lille børneværnsbarn, Pelle, og som også fører tilsyn med et andet børneværnsbarn -- Ole, der tjener på „Bakkegården“, hvor den strenge bestyrer, Børge Andersen, gør tilværelsen sur for ham.

Lauritz er populær blandt egnens børn og dygtig til at bygge drager. Da han en sommeraften skal hjælpe sine mange små venner

„Hvad har du sagt til sognefogeden?“ (Dagfinn og Kjeld Jacobsen)

med at sætte en ny drage i luften nede på engen, springer en gammel rygskade op, og Lauritz må holde sengen, skønt høsten snart står for døren.

På „Bakkegården“ ligger ejeren for døden, men forinden lykkes det Børge — ved hjælp af pigen Erna, som han lover at gifte sig med — at narre den gamle gårdejer til at skrive under på et falsk testamente, så Børge står som ejer af både „Bakkegården“ og hvad der ellers er af efterladenskaber. Da han i en skuffe finder et pantebrev på Lauritz' lille husmandssted, ser han en chance for at berige sig yderligere. Han ved jo, at Lauritz er ude af stand til at betale.

Lauritz sygdom har vakt sorg blandt egnens børn, men en dag får de en god idé. De vil alle slå sig sammen om at hjælpe ham og bringe

„Nu klarer vi høsten — og det hele, Morfar!“ (Irene Hansen og Johannes Meyer)

hele hans høst frelst i land. De går på med friskt humør — selv de tre københavnerbørn Lone, Kirsten og Bjarne, der ellers har stået på en fjendtlig fod med landbougndommen, giver et nap med — og det lykkes snart for de dygtige børn at klare det hele. Da Børge kommer forbi og ser deres iver, morer han sig over dem, for alle deres anstrengelser vil jo kun komme ham til gode, når han overtager stedet.

Oles modige opførsel og den omstændighed, at Erna bliver klar over, at det i virkeligheden aldrig har været Børges hensigt at gifte sig med hende, fører til at Børge bliver afsløret. Da den gamle gård-ejers virkelige testamente bliver fundet frem, viser det sig, at Ole er arving til „Bakkegården“ — og han ønsker naturligvis ikke at tage husmandsstedet fra Lauritz.

„Skal du ikke med, Ole?“ (Else Jarlbak, Ellen Gotschalch og Dagsinn)

Da det sidste læs korn bringes hjem fra marken af de dygtige børn, er man parat til at holde høstfest. Lauritz har fået lov til at komme op. Ole bor nu hos den venlige enke til „Strandgården“, Marie, der har lovet at skabe et hjem for ham, til han engang bliver så gammel, at han kan rykke ind på „Bakkegården“. Den rare sognefoged er mødt op for at fortælle de mange gode nyheder. Nu mangler man kun at finde et sted, hvor den lille Pelle kan få lov til at være. „Ta' Pelle med“ — råber de mange børn til gamle Lauritz, der nu må gi' sig og love, at lille Pelle for fremtiden kan bo hos ham og Adda.

Alt ånder fred

Alt ånder fred
i fyraftenstimen.
Klokkernes kimen
ringer solen ned.
Duftmild af drø
skal vindene stryge
blødt som en byge
langs med hegnets læ.

Nu lyser alle sletter
i sol, i sommernætter.
De modnes under regn og vind,
og nu går høsten ind.
Når rugens aks er fulde
kan slåmaskinen rulle
omkring den gamle bondegård
og lægge sæd på skår.

Om Danmarks rige haver
står tusind tunge traver.
— Endnu er der guld
i den dybe danske muld.
Vi mejer og vi synger
og samler gyldne dynger.
Vi virker med lyst,
når det gælder Danmarks høst.

Sigfred Pedersen

Alt ånder fred

Tekst: Sigfred Pedersen. Musik: Sven Egelund.

The musical score is written on ten staves. The first staff shows the title 'Alt ånder fred' and the credits 'Tekst: Sigfred Pedersen.' and 'Musik: Sven Egelund.'. The music is in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is written in a soprano clef. The accompaniment is written in a bass clef. The score consists of a single melodic line and a single accompaniment line. The melody is simple and lyrical, with a range of about an octave. The accompaniment is a steady, rhythmic pattern of eighth notes. The piece ends with a double bar line on the tenth staff.

